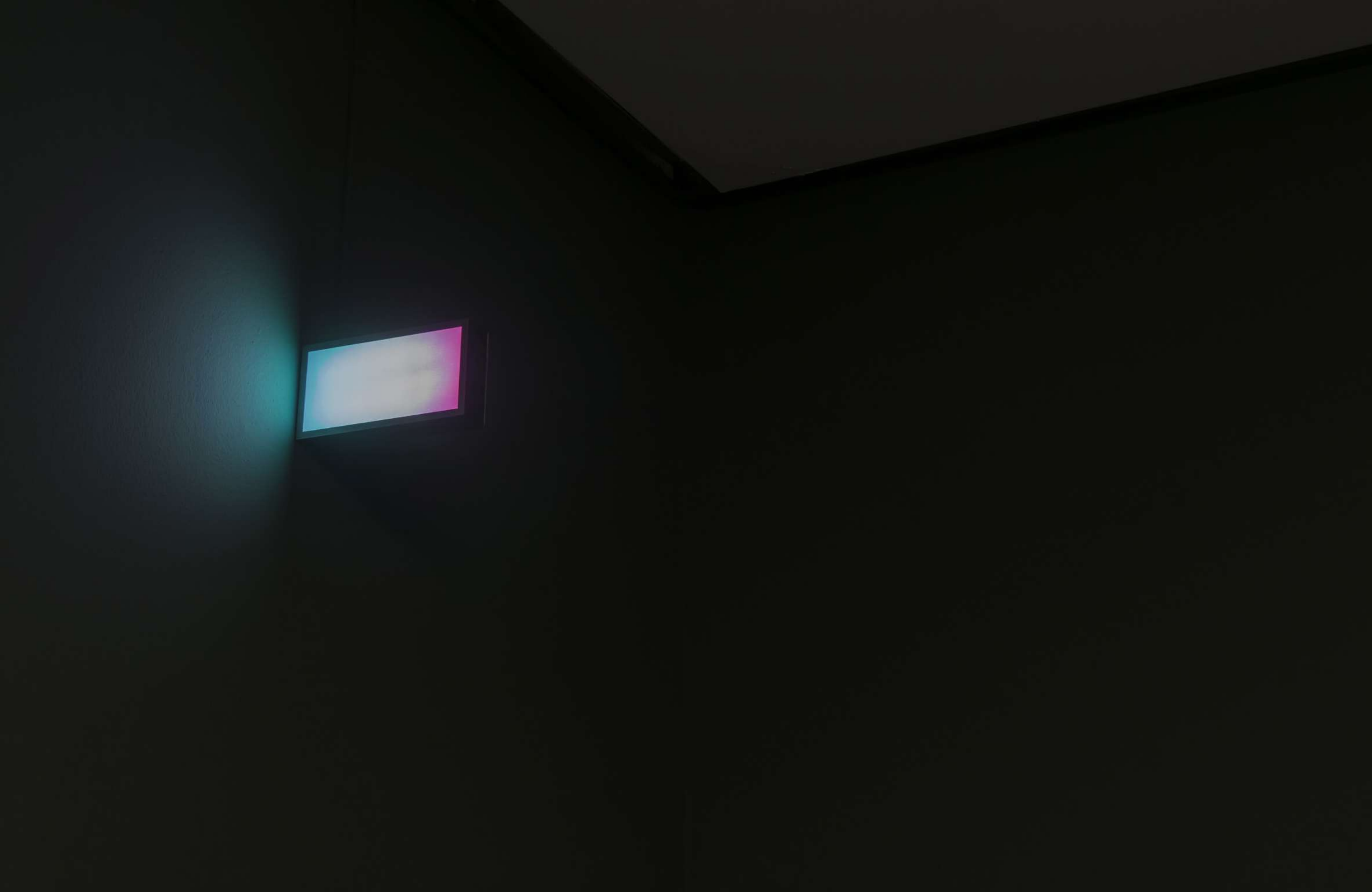

Otelde Bir Gün / A Day at Hotel

Başak Bugay, Hera Byktaşcıyan, Can Küçük,
řant Mengücek, Erinç Seymen

21 Eylül/September - 17 Kasım/November, 2018

2015 / }
 { 2005 / 2014

2005 / 2014 }
 { 1995 / 2004

1995 / 2004 }
 { 1985 / 1994

1985 / 1994 }
 { / 1984

2017

K

Kabuk

isim: Bir şeyin üstünü kaplayan ve onu dış etkilere karşı koruyan, kendiliğinden oluşmuş sertçe bölüm.

Toprak rengi olur kabuklar. Yani canlılara yaşama ortamı sunan yüzeyin renginde. Yer ile kavrulmuş kahvenin tonları arasındaki bir renkte.

Sert olur kabuklar. Kalın olur. Hareketsiz olur. Hiç kıyılamazlar. Sabit ve korumacıdır. Belki bu yüzden, kendi kabuğuna çekilen kendisini bir süre güvende hisseder. Kabuğun içinde mahremiyet alanını yaratır. 'Kendine ait bir oda' oluşturur. Kişisel eşyalarını bavulundan çıkartır. 'Öteki cins'in hâkimiyetinde ve ötekinin tehdidi karşısında kalmayacağı bir mekân yaratır. Kapısını dışarıya kilitlet. Sonunda tedirgin olmadan uykuya dalabileceği bir alana ve bir ana sahip olur.

Fakat anların tekrarı olmaz. Er ya da geç o kabuk çatlar. Ya dışarıdan bir saldırıya maruz kalınır, ya da bilinçli veya bilinçsiz olarak içeriden gelen bir hareketle, kişi kendi kabuğunu kırar.

Sonra olacak olanlar, coğrafyaya bağlıdır. Çünkü, bu toprakların *yazarının*¹ söylediği gibi,

Coğrafya, insanlığın toprak üzerindeki alın yazısıdır.

¹ Karin Karakaşlı

M

Müstahdem

isim: Odacı.

Odaların yalnızca uyumak ve dinlenmek için olmasına, şöyle rahatça bir ayak uzatma mekânı olarak kabul edilmesine şiddetle karşı çıkmış birileri yıllar yıllar önce. “*Hayır efendim, ne münasebet, böyle tembellik kabul edilemez*” demiş ve odayı, serbest meslek erbaplarına çatı olan bir kurum haline getirmiş.

Odalar kurumlaşmış ve büyük şehrin dört bir yanına dağılmış: İstanbul Yorgancılar Odası, İstanbul Dış Protez Teknisyenleri Ve Sanatkârlar Odası, İstanbul Muhallebiciler Ve Sütçüler Esnaf Ve Sanatkârlar Odası, İstanbul Barosu, İstanbul Şoförler Esnaf Odası, İstanbul Otelciler Esnaf Odası... Odası, Odası...

Bu odalara birer merkez gerekmiş. Her merkezin tepesine bir başkan konmuş, başkanın altına bir genel sekreter oturtulmuş. Onların altına da üyeler yığılmış. Bazı odalara bir odacı alınmış. Sonra başlamış genel kurullar, şuralar; kararlar, imzalar...

İmzalar tekrar tekrar, benzer kâğıtlara atıldıkça biraz estetiği bozulmuş ve çokça özgünlüğünü kaybetmiş. Sanki bir mühre, bir çeşit üniformaya dönüşmüş. Hâlbuki, serbest bir yazar olarak çalışan *şair*², bu konuda daha önce bir uyarıda bulunmuş:

insana şiirini ve biricikliğini sağlayan pek az şeyden biridir

el yazısı

el yazısı, parmak izi, sesi ve gözdeki iris tabakası

taklit edilemeyen, başkasına veremediğimiz şeyler,

insan ancak bunlarla kendisi olur...

O

Otel

isim: Yolcu ve turistlere geceleme imkanı sağlamak, bunun yanında yemek, eğlence vb. hizmetleri sunmak amacıyla kurulmuş işletme.

Kim kalır otellerde? Müşteri mi, konuk mu?, Seyyah mı? Evsiz mi?, İş insanı mı, emekli mi? Otelin niteliğine ve konumuna göre elbet değişir çoğunluğu oluşturanların sıfatı. Fakat aslında hepsi, her otelde rastlantısal şekilde bir araya gelirler. Ve şu fani dünyada, bir süreliğine bir çeşit komşuluk ilişkisi kurarlar.

Birbirlerine çaya gittikleri veya gürültü nedeniyle birbirlerinden şikâyetçi olup yetkili makamlara başvurdukları pek sık görülmez. Zira bir örnek giyinen otel çalışanları, tam da bu sebeple oradadırlar. Hazırdırlar. Onlar, sınıfsal imtiyazın karşılıklarında sağladığı olanaklar nedeniyle çayı odaya, kollarından sarkan bembeyaz bir örtü eşliğinde, tepsi üzerinde servis ederler. Sonra yok olur giderler, görünmezler. Gürültüden rahatsız olanlardan gelen şikâyet karşısında ise, yeniden belirirler. Bu durumda, önce özür diler ve hemen ardından mahcup bir özenle oda değişikliği işlemini gerçekleştirirler. Bazen bunun karşılığında bahşiş alırlar ve ellerine veya ceplerine tutuşturulan meblağ için karşılıklarında *“efendim”* şeklinde hitap ederek teşekkürlerini sunarlar. Ve anahtarını az önce teslim edilmiş olan yeni odadan çıkarken, kapıyı arkalarından kapatırlar.

Kapılar kapanır.

Kapanır kapı.

Fakat o kapının kolu üzerinde asılı olan ve koridorun rüzgârı ile sağa sola salınan kâğıt parçası kimseyi hüzünlendirmez:

“Lütfen rahatsız etmeyin.”

² Murathan Mungan

U

Uyurgezer

sıfat: Uykusu sırasında konuşan, yürüyen kimse.

Uyku sırasında herkes gezer gezmesine ama sadece bazı gezginler “uyurgezer” olabilir. Çünkü öyle kolay değildir rüya âlemine daldıktan sonra başını yastıktan kaldırmak, çıplak ayağını soğuk bir taşla basmak ve belirsizliğin içinde doğru ilerlemek.

Adım adım.

Her adımda kimi tanıdıklara rastlar insan. Bazı ölümlerle karşılaşır, nadiren daha doğmamışları görür. Genelde, uyurken müsamaha gösterdiği fakat uyanınca garipseyeceği kişi ile yani bizzat kendisiyle cebelleşir. Bilinçaltının tomar tomar biriktirdikleri, dalga dalga yaydıkları, kare kare sabitledikleri nedeniyle. Ve çoğunlukla, kendisini bir yol ayrımında bulur: Gün yüzüyle söylenemeyecek sözler, uyanırken asla yapılmayacak olanlar ile her zaman yapılmak istenenler, söylenmeyi düşünenler arasındaki ayrımında. Kırık cam gibi keskin olan o yol ayrımında.

Yol seçilir. Yürümeye devam edilir. Adım adım.

Zaten *Gece'nin yazarının*³ bir zamanlar söylediği üzere aslında; *sürekli bir yürüyüş içinde gibiyiz, bir lunaparkın eciş bücüş görüntü veren aynaları arasında.*

³ Bilge Karasu

V

Vardiya

isim: 1) Posta.

2) *Denizcilik:* Gemilerde beklenen nöbet.

3) *Denizcilik:* Gemide nöbet yeri.

Denizler için nöbet tutmak hayatidir çünkü met cezirler, denizlerin seviyesini değiştirir. Sular kâh yükselir, kâh alçalır. Bir gelir bir gider ama hiç yok olmaz. Fakat başkalaşır ve başkalaştırır sular, denizler, okyanuslar.

Eskisi gibi bırakmaz hiçbir şeyi. Yüzeyleri değiştirir. Oyuklar açar. Midyeleri taşların içine koyar, taşları kayaların üstüne yapıştırır. Kıyı çizgisini yeniden oluşturur. Önceki çizgiyi tamamen silerek.

Bir önceki günü de siler ve süreyi yeniden başlatır. Sonra da, zamanı katmanlara ayırır. Bugüne kadar getirir.

Bugünden sonrasını çıplak gözle göremez insan. Belki de deniz fenerleri bunun için yapılmıştır, tam da böyle zamanlar uğruna vardır.

Çünkü adaların *şairinin*⁴ söylediği gibi,

Böyle zamanlarda suyun yoğun aydınlığı kırılır

küçük balıkların binlerce ağızıyla. Kimse dayanmaz

hiç ara vermeksizin o sınırsız tekinsiz manzaraya bakmaya

bunca suyun ağırlığı altında,

bu masalsi denizin ormanlarında, bu soluk kesici saydamlıkta.

⁴ Yannis Ritsos

S

Shell

\ 'shel \

noun: The hard, self-induced external covering something which it protects from external effects.

Shells are the color of soil. That is, they are the color of the surface of the earth which offers a habitat to living beings. A color between the tones of the earth and those of roasted coffee.

Shells are tough. They are thick and motionless. They never move. They are stable and protective. Perhaps that's why one who withdraws into her shell feels secure for a while. She creates her own private space inside. She builds "a room of one's own." She unpacks her possessions. She constructs a space where she won't face the hegemony of the "other sex" and the other's threat. She locks her door. And lastly, she owns a space and a moment that let her fall asleep in comfort.

Yet, the moments don't repeat themselves. That shell cracks sooner or later. Either it comes under external attack or someone, consciously or unconsciously, hatches out of the shell.

What happens next depends on the geography. Because, as a local *author*¹ says,

Geography is the humanity's destiny written with land.

¹ Karin Karakaşlı

C

Concierge

\ kōn-'syerzh \

noun: Doorman.

Many years ago, someone fiercely objected to the idea that rooms were only places to sleep and rest, that they were just places in which one could cozily extend his legs. *"No sir, of course not, such idleness is intolerable,"* he said, and he transformed the chamber into an institution for the self-employed.

The chambers were gradually institutionalized and spread all over the city: Istanbul Chamber of Quilt Makers, Istanbul Chamber of Dental Prosthesis Technicians and Craftsmen, Istanbul Chamber of Merchant Pudding Makers and Milkmen, Istanbul Bar Association, Istanbul Chamber of Teamsters and Drivers, Istanbul Chamber of Hospitality Workers ... the Chamber of, the Chamber of, the Chamber of...

Then centers were required for each of these chambers. Presidents were assigned to each center, and general secretaries to subordinate positions. Under them gathered the members. Doormen were recruited into some chambers. Thereafter started the general assemblies, council meetings, decisions, signatures...

Having been put repetitively into similar papers, the signatures' aesthetic quality somewhat distorted with time and they lost much of their originality. The signature was almost transformed into a seal or, say, kind of a uniform. The poet² working as a self-employed writer gave a fair warning beforehand:

one of the rare things that gives every person her poem and uniqueness

is handwriting

handwriting, fingerprint, voice and the iris in the eye

things that can't be imitated, that we can't give to anyone else

people can only be themselves with these things...

² Murathan Mungan

H

Hotel

\ hō-'tel \

noun: An enterprise which provides accommodation as well as services like meals and entertainment for travelers and tourists.

Who stays at the hotels? The customer or the guest? The traveler? Or the homeless? The businessman or the pensioner? No doubt the attributes of most change according to the hotel's quality and location. However, in fact, they all come together in the hotel in some random fashion. And in this ephemeral world, they build a neighborhood relationship that last for some period of time.

Not quite often it happens that they visit each other to have a cup of tea together or appeal to the authorities to complain about someone else's noise. The hotel staff in identical clothes is there for exactly this reason. They stand ready. Due to opportunities class privilege provides to others, they serve tea to rooms on the trays with lily-white drapery dangling from their arms. Then they disappear, vanish off. Once there is a complaint about the noise, they show up again. They apologize first, and immediately carry out the room change with a shamefaced carefulness. Sometimes they get tip in exchange and express their gratitude for the amount slipped into their hands or pockets by addressing the other as 'sir.' When stepping out of the new room whose key of they handed over only a moment before, they close the door.

The doors get closed.

So the door is closed.

Yet, the piece of paper on that door, which sways back and forth in the wind of the hallway, brings grief to no one:

"Please do not disturb."

S

Sleepwalker

\ˈslēp-,wó-kər \

noun: One who speaks or walks while sleeping.

Everyone wanders while sleeping, whereas only some wanderers can be “sleepwalkers,” because it’s not that easy to raise one’s head from the pillow after having sunk into the world of dreams, to step with a naked foot on the cold floor and to move towards the depths of uncertainty. Step by step...

With each step, one encounters someone familiar. She comes upon some dead ones and occasionally sees the ones yet to be born. For the most part, she struggles with the person she tolerates while sleeping but finds strange when awake – herself – because of what the subconscious collects in droves, spreads in waves, and fixes in frames. Usually, she finds herself at a crossroads: the words that can never be uttered in daytime and the deeds that can never be done while awake, on the one hand, and those that she has always desired to tell and realize, on the other. At that fork in the road that pierces like broken glass.

A path gets chosen. Walking resumes. Step by step...

As the author³ of Night once said, it’s as if we were taking a continuous walk among the mirrors of an amusement park, the kind that reflect crooked images.

³ Bilge Karasu

W

Watch

\ ˈwäch, ˈwöch \

noun: 1) Post.

2) Maritime: A sailor’s assigned duty period.

3) Maritime: Part of the ship where the watchman is on duty.

Keeping watch is vital at sea as tidal flows change the sea level. Waters ebb and flow. They rise and fall, but never fade away. They change and are changed: waters, seas, oceans...

They leave nothing the same as before. They alter the surface, open channels, put mussels inside the stones and fix pebbles onto the rocks. They reshape the shoreline. And they do so by erasing the old line entirely.

They erase the previous day as well and then set time in motion again. They split time into layers and bring it up to the present.

One can’t see with bare eyes what comes next. Perhaps the lighthouses are made for this; they exist for times like these.

Because, as *the poet⁴* of the islands tell,

At such times, the intense radiance of the water refracts

through the thousands of mouths of little fishes. No one endures

looking continuously at that limitless uncanny view

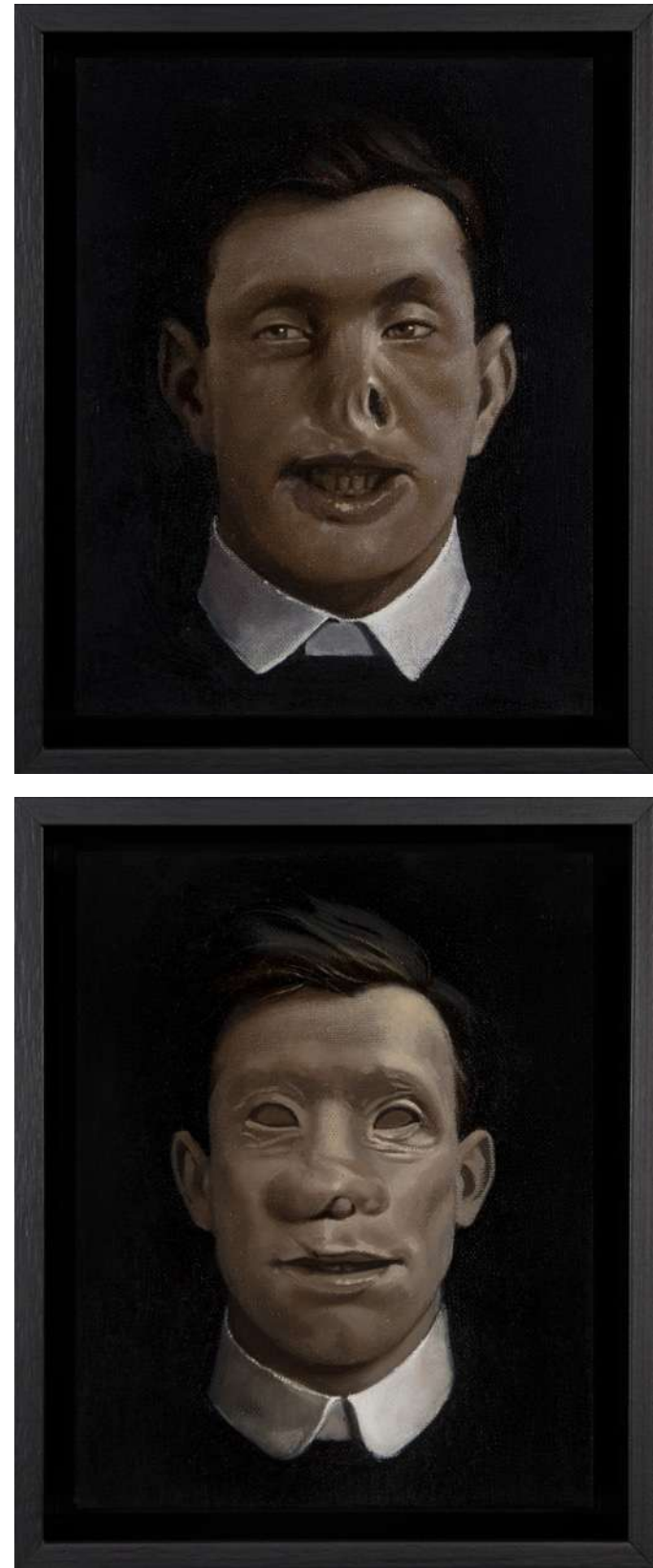
under the weight of so much water,

in the forests of this fabulous sea, in this breathtaking transparency.

⁴ Yannis Ritsos

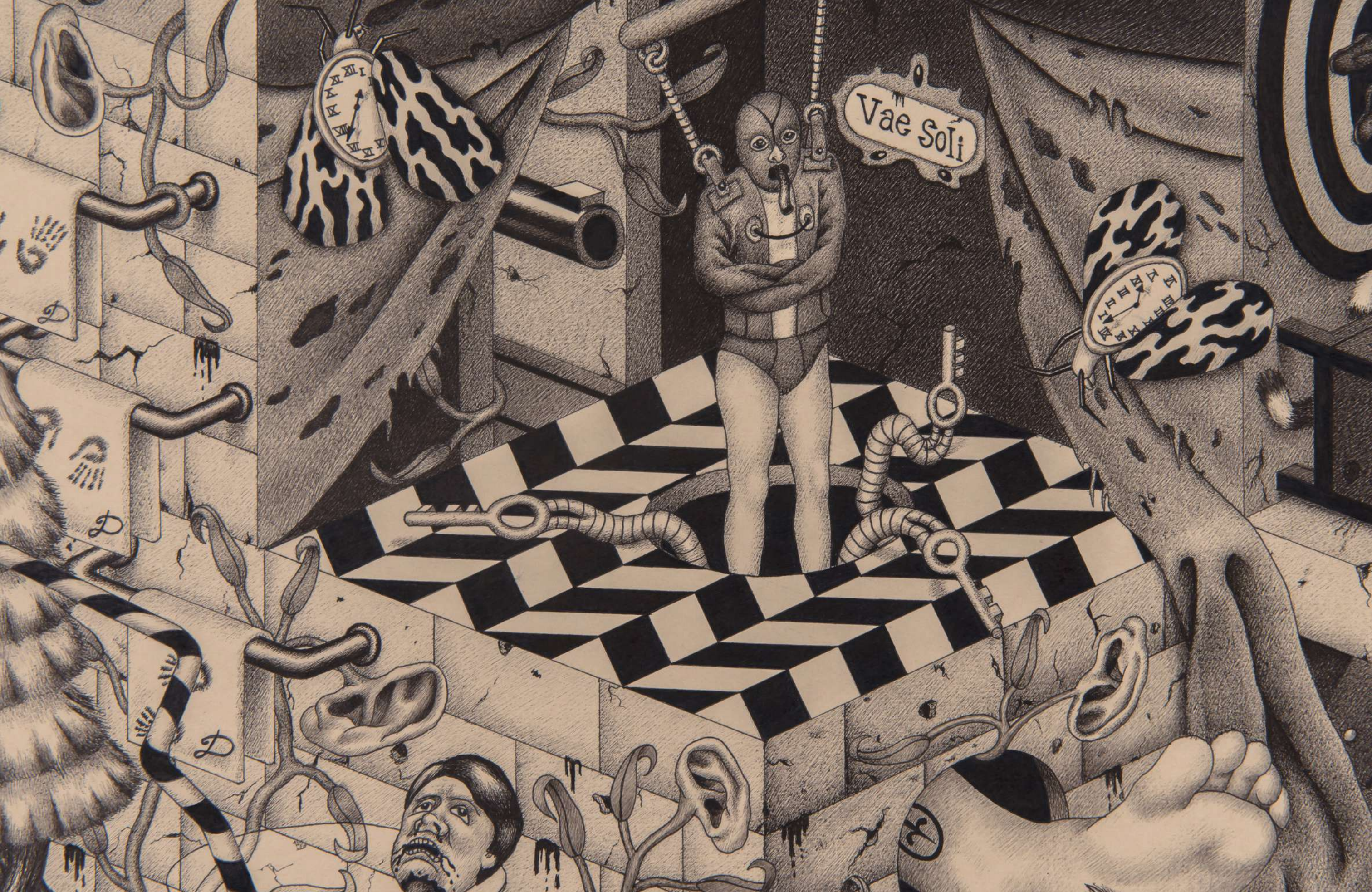

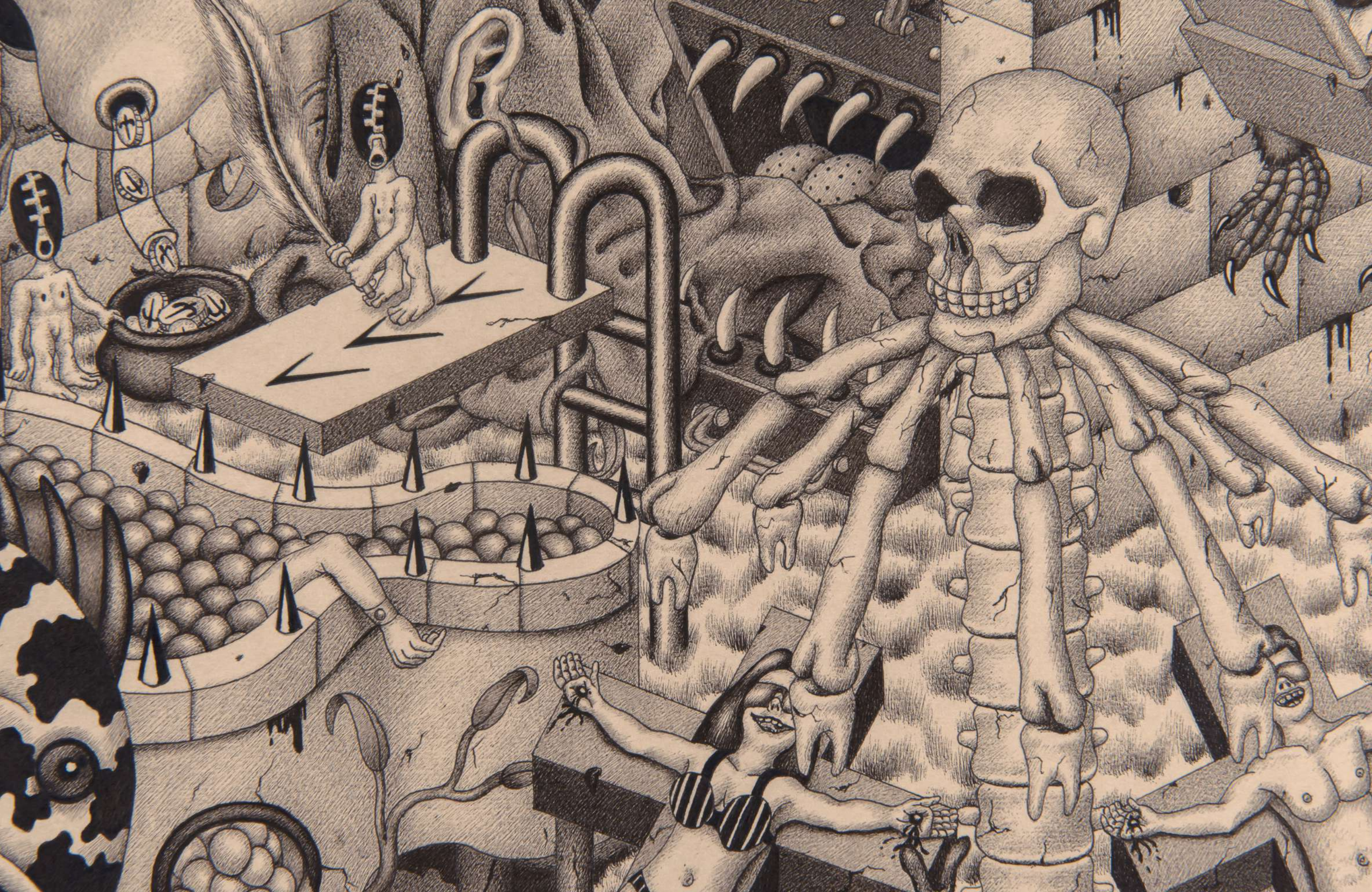

Vae soli

2018

